

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 19Co/378/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3212200864
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 11. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Beáta Čupková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2014:3212200864.1

Rozhodnutie

Krajský súd v Trenčíne v právnej veci navrhovateľa E. J. I., s.r.o., so sídlom M. 5, D., IČO 35 724 803, zastúpeného advokátskou kanceláriou T. J., s.r.o. so sídlom M. 5, D., IČO 36 613 843, proti odporcovi N. H., bytom N. XX, v konaní zastúpenému E. H., bytom N. 54, za účasti vedľajšieho účastníka OZ právna pomoc spotrebiteľom so sídlom I. XX, J., IČO 42 247 268, zastúpeného advokátom JUDr. Q. K., I. D. 2, J., IČO 35 569 298, o zaplatenie 3 003,33 eur s príslušenstvom, na odvolanie odporcu proti rozsudku Okresného súdu Bánovce nad Bebravou zo dňa 09.júla 2012, č. k. 6C/16/2012-68 takto

rozhodol:

Rozsudok okresného súdu **z r u š u j e** a vec mu **v r a c i a** na ďalšie konanie.

o d ô v o d n e n i e :

Okresný súd svojim rozsudkom uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 1.379,96 eur spolu s úrokom z omeškania vo výške 9% ročne zo sumy 1.229,96 eur od 18.11.2010 do zaplatenia. O trovách konania rozhodol tak, že žiaden z účastníkov a vedľajší účastník nemajú právo na náhradu trov konania. Z vykonaného dokazovania okresný súd zistil, že I., a.s. uzavrela s odporcom dňa 02.11.2005 Zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty k číslu účtu XXXXXXXXXX/XXXX, ktorou sa zaviazala poskytnúť odporcovi platobnú kartu typu SporoNákup s denným limitom výberov a platieb 30.000 Sk. Dňa 25.10.2005 I. I., a. s. a odporca uzavreli Dodatok č.1 k zmluve o vydaní a používaní platobnej karty, podľa ktorého je výška kartového rámca 30.000,-Sk, úroková sadzba 16,8%, splatnosť úrokov mesačne k poslednému dňu v mesiaci a konečná splatnosť kartového rámca 24.10.2006. Zmluvou o postúpení pohľadávok zo dňa 10.12.2009 postúpila I. sporiteľňa, a.s. na navrhovateľa svoju pohľadávku voči odporcovi v celkovej sume 3.003,33 eur, z toho 1.229,96 eur tvorila istina, 823,41 eur ušlý úrok a 949,96 eur zmluvná pokuta za omeškание. Listom zo dňa 29.12.2009 doručeným dňa 08.02.2010 I. I. a.s. oznámila odporcovi postúpenie pohľadávky. Dňa 16.11.2010 uzavreli navrhovateľ a odporca Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a o uznaní záväzku, ktorou odporca uznal svoj záväzok voči navrhovateľovi vo výške 1.229,96 eur a príslušenstvo pohľadávky vrátane nákladov na inkasné konanie vo výške 150 eur. V bode 3.1 dohody o uznaní dlhu dlžník vyhlasuje, že má vedomosť o premlčaní dlhu a o jeho následkoch. Odporca ani po podpise tejto dohody neuhradil navrhovateľovi žiadnu sumu. Okresný súd Zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty uzavretú medzi I., a.s., a odporcom vyhodnotil ako zmluvu o spotrebiteľskom úvere podľa § 2 písm. b) zákona č. 258/2001 Z. z. o spotrebiteľských úveroch a následne ako spotrebiteľskú zmluvu podľa § 52 ods. 1 a § 879j Občianskeho zákonníka, preto na ňu aplikoval ustanovenia Občianskeho zákonníka. Z navrhovateľom predloženej platobnej histórie odporcu okresný súd zistil, že odporca vykonával výbery a platby kartou len v období od 03.11.2005 do 08.11.2005. Konečná splatnosť kartového rámca bola dodatkom určená na 24.10.2006. Odporca sa teda dostal do omeškania 25.10.2006 a trojročná premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka uplynula 25.10.2009. S prihliadnutím na námietku premlčania, ktorú podal vedľajší účastník na strane odporcu, považoval okresný súd nárok navrhovateľa v celom rozsahu za premlčaný. Dohodou o uznaní dlhu však odporca uznal dlh čo do dôvodu aj čo do výšky, pričom potvrdil vedomosť o premlčaní dlhu (§ 558 Občianskeho zákonníka). Tým sa pôvodný dlh transformoval na nový dlh, ktorý ku dňu podania žaloby premlčaný nebol. V dohode o uznaní záväzku odporca uznal záväzok, ktorý vznikol na základe

zmluvy uzatvorenej so I., a.s., číslo zmluvy 372521923, teda uznal dlh čo do dôvodu. Pokiaľ ide o výšku dlhu, v dohode o uznaní záväzku odporca uznal dlžnú sumu pozostávajúcu z istiny vo výške 1.229,96 eur a prísľušenstva pohľadávky vo výške 150 eur. Okresný súd preto priznal navrhovateľovi právo na zaplatenie takto uznannej sumy (1.229,96 eur + 150 eur) a vo zvyšnej časti návrh zamietol z dôvodu premlčania pôvodného dlhu. Navrhovateľ vo svojom návrhu žiadal úroky z omeškania zo sumy 1.229,96 eur od 11.12.2009, teda od dňa nasledujúceho po postúpení pohľadávky na navrhovateľa. Okresný súd však vyhodnotil pôvodnú pohľadávku ako premlčanú, preto z nej nemohol priznať ani úroky z omeškania. Podpísaním dohody o uznaní dlhu došlo k vzniku nového záväzkového vzťahu medzi navrhovateľom a odporcom, preto treba hodnotiť nárok na úroky z omeškania z tohto záväzkového vzťahu samostatne. V dohode o uznaní dlhu nebola vyplnená časť "Forma splatenia záväzku" (splátkový kalendár). Preto okresný súd považoval uznaný dlh za splatný ihneď na druhý deň po jeho uznaní (17.11.2010). Odporca sa teda dostal do omeškania nasledujúcim dňom (18.11.2010). K 18.11.2010 bola základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky 1 %, výška úroku z omeškania preto je 9 %. Keďže navrhovateľ žiadal úrok z omeškania z nižšej sumy než je súdom priznaný dlh podľa dohody o uznaní dlhu, súd priznal sumu uplatnenú navrhovateľom. Právne svoje rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 2 písm. b/, § 3 ods. 1, ods. 2 Zák. č. 258/2001 Z. z., § 879j, § 52 ods. 1, § 100 ods. 1, § 101, § 558, § 517 ods. 1 veta prvá ods. 2 Občianskeho zákonníka, § 3 ods. 1 Nariadenia Vlády SR č. 87/1995. O trovách konania rozhodol súd podľa § 142 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku (O.s.p.) tak, že žiadny z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, keďže navrhovateľ a odporca (a spolu s odporcom aj vedľajší účastník na strane odporcu) mali v konaní úspech len čiastočný, pričom pomer úspechu navrhovateľa a odporcu je približne rovnaký. Keďže podľa výsledku konania žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania, nemožno priznať ani náhradu trov vedľajšieho účastníka.

Proti tomuto rozsudku v zákonom stanovenej lehote podal odvolanie odporca prostredníctvom svojej zástupkyne a domáhal sa, aby odvolací súd rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie. Uviedol, že súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozsudku uvádza, že uzavrel s navrhovateľom „Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznanie dlhu“, podľa ktorej uznáva svoj záväzok voči veriteľovi aj po uplynutí premlčacej doby, ktorá dohoda má byť datovaná ku dňu 16.11.2010. Poukázal na skutočnosť, že mu nie je známa skutočnosť, že by dohodu podpísal. Po nahliadnutí do spisu Okresného súdu Bánovce nad Bebravou je toho názoru, že podpis na uvedenej zmluve nie je jeho a zmluvu považuje za podvod. Navyše v čase podpísania zmluvy mal nastúpiť na protialkoholické liečenie na N. H. a už v tomto čase všetky jeho právneho úkony riešila jeho zástupkyňa, ktorá uvedenú zmluvu nepodpísala a ani on ju nepodpísal.

Odporca svojim podaním zo dňa 29.08.2012 výslovne deklaroval, že dohodu s navrhovateľom nepodpísal, nastupoval na výkon trestu a vedel, že nebude mať finančné prostriedky, aby mohol splácať podľa dohody a splátkového kalendára.

Vedľajší účastník vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa zmeniť tak, že návrh navrhovateľa bude zamietnutý, uplatnil náhradu trov konania. Uviedol, že odporca spochybnil pravosť a platnosť dohody o uznaní záväzku zo dňa 16.11.2010, ktorú navrhovateľ predložil odvolávajúci sa na skutočnosť, že podpis na predmetnej listine mu nepatrí. I v prípade, že by sa preukázalo, že odporca uvedenú dohodu podpísal, táto trpí nedostatkom v tom smere, že chýba prejav vôle konajúcej osoby. Predložené uznanie dlhu je neurčitým právnym úkonom, pretože z neho nie je zrejma celková výška uznaného dlhu, keďže nie je špecifikovaná výška prísľušenstva a taktiež nie sú špecifikované aj náklady na inkasné konanie. Poukázal na rozhodnutie Najvyššieho súdu SR, sp. zn. 4M Cdo/1/2007 zo dňa 27.03.2008, z ktorého vyplýva, že výška dlhu musí byť vyjadrená tak, aby bola objektívne určiteľná. Zdôraznil, že následky uznania premlčaného dlhu spočívajúce v predĺžení premlčacej doby môžu nastať len v prípade, ak dlžník vedel o premlčaní. Poukázal na bežnú prax navrhovateľa, ktorá je taká, že jeho pracovníci navštevujú spotrebiteľov v ich domácnosti za účelom uzavretia dohody o splátkach ich dlhu, iniciatíva k uzavretiu tejto dohody nikdy nevychádza od spotrebiteľa a spotrebiteľom je dohoda podpísaná po vynútenej návšteve pracovníkov navrhovateľa s tým, že títo vysvetľujú, že ide iba o dohodu o splátkach a neinformujú dlžníka, že ide o premlčaný dlh ani o následkoch premlčania a následkoch uznania dlhu. Mal za to, že navrhovateľ dosiahol dohodu o uznaní dlhu nekalou obchodnou praktickou, keď text vedomosti dlžníka o premlčanom dlhu umiestnil do tretieho bodu navrhovateľom predformulovanej dohody označenej ako „forma splatenia záväzku“.

ktorej stať nijako nesúvisí s uznaním dlhu a nie je možné rozumne očakávať, že by sa tam toto pre spotrebiteľa významné prehlásenie malo nachádzať. Týmto svojim konaním navrhovateľ podstatne ovplyvnil správanie spotrebiteľa, keď ho neupozornil o premlčanom dlhu a vôbec ho neinformoval o následkoch uznania dlhu. Je naozaj ťažko predstaviteľné, že by sa spotrebiteľ dobrovoľne, pri riadnom oboznámení sa so všetkými okolnosťami prípadu, rozhodol zhoršiť svoje postavenie a znovu by obnovil a predĺžil navrhovateľovi dobu, kedy môže od neho dlh vymáhať.

Navrhovateľ vo svojom písomnom vyjadrení k podanému odvolaniu navrhol rozsudok súdu prvého stupňa ako vecne správny potvrdiť. Mal za to, že bez ohľadu na vyhlásenie dlžníka o tom, že mal vedomosť o premlčaní dlhu nastali právne účinky spojené s uznaním práva podľa § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, ktorý nevyžaduje aby dlžník mal v čase uznania vedomosť o premlčaní dlhu. Citované zákonné ustanovenie nemožno stotožňovať s inštitútom uznania dlhu podľa § 558 Občianskeho zákonníka. Právny účinok spojený s uznaním práva, ktorý predpokladá § 110 ods. 1 druhá veta Občianskeho zákonníka, t. j. prerušenie plynutia pôvodnej premlčacej doby a začiatok plynutia novej 10 ročnej premlčacej doby v takomto prípade nastupuje. Mal za to, že dohoda uzavretá medzi účastníkmi konania nepredstavuje dodatok k pôvodnej zmluve, ktorým by sa zmluva dopĺňala alebo menila ale ide o zmenu v obsahu záväzku dohodou zmluvných strán, a preto sa na uvedenú dohodu nemôžu vzťahovať ustanovenia o neprijateľných podmienkach v spotrebiteľských úveroch. Pokiaľ vedľajší účastník tvrdil, že dohoda je podpisovaná spotrebiteľmi pri vynútenej návšteve jeho pracovníkov, prípadne ním splnomocnenej osoby a po vypísaní dohody touto osobou je dlžníkovi predkladaná na podpis s vysvetlením, že ide iba o dohodu o splátkach, ide iba o nepreukázané tvrdenia vedľajšieho účastníka bez predloženia akýchkoľvek relevantných dôkazov, pričom vedľajší účastník ho účelovo znevažuje. Na uvedené tvrdenia súd nemôže prihliadať. Zastával názor, že odporca po tom, čo sa oboznámil z obsahom dohody svojím podpisom svoj existujúci záväzok uznal a vyjadril svoju vedomosť s premlčaním pohľadávky, nebol k podpisu dohody žiadnym spôsobom donútený, pričom nedochádza ani k zhoršeniu jeho postavenia ako spotrebiteľa, práve naopak odporcovi poskytol možnosť splniť už existujúci splatný záväzok, s plnením ktorého sa dostal do omeškania, v splátkach. Nie je preukázané, že dohoda je v rozpore s dobrými mravmi a ide o nekalú obchodnú praktiku, ktoré tvrdenia vedľajšieho účastníka považuje za účelové a nepodložené. Zdôraznil, že dohodu nemožno považovať za dodatok k predbežne formulovanej štandardnej zmluve, teda spotrebiteľskej zmluve, od ktorej odvodzuje svoj nárok, ale ide len o zmenu obsahu záväzku dohodou zmluvných strán. V danom vzťahu nevystupuje ako dodávateľ, a preto na predmetnú dohodu nemožno aplikovať ustanovenia zamerané na ochranu spotrebiteľa, ktoré vo svojom stanovisku uvádza vedľajší účastník. Podľa neho vedľajší účastník za každú cenu chce dosiahnuť úspech v spore, aby mu boli priznané trovy právneho zastúpenia, ktoré si uplatňuje už pri oznámení o vstupe do konania, keď ešte o predmete konania nemá žiadnu vedomosť.

Krajský súd preskúmal vec v zmysle ustanovenia § 212 ods. 1 O.s.p. v rozsahu podaného odvolania a jeho dôvodov a dospel k záveru, že rozsudok okresného súdu je potrebné zrušiť podľa § 221 ods. 1 písm. h/ O.s.p. a podľa ods. 2 cit. zákonného ustanovenia vrátiť okresnému súdu na ďalšie konanie. Rozhodol bez nariadenia pojednávania podľa § 214 ods. 2 O.s.p..

V danej veci súd prvého stupňa uložil odporcovi povinnosť zaplatiť navrhovateľovi 1.379,66 eur s príslušenstvom, keď dospel k záveru, že nárok navrhovateľa na zaplatenie žalovanej sumy bol premlčaný, avšak odporca dohodou s navrhovateľom o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku zo dňa 16.11.2010 uznal záväzok vo výške 1.229,96 eur s príslušenstvom vrátane nákladov na inkasné konanie vo výške 150 eur s tým, že v bode 3 bod 1 dohody vyhlásil, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch. Tým sa pôvodný dlh transformoval na nový dlh, ktorý ku dňu podania návrhu na začatie tohto súdneho konania premlčaný nebol.

Odporca v podanom odvolaní spochybnil platnosť uvedenej dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu zo dňa 16.11.2010 a tvrdil, že uvedenú dohodu nikdy nepodpísal.

Z vykonaného dokazovania vyplynulo, že právny predchodca navrhovateľa uzavrel s odporcom dňa 02.11.2005 Zmluvu o vydaní a používaní platobnej karty, na základe ktorej sa zaviazal poskytnúť odporcovi platobnú kartu SporoNákup s denným limitom výberov a platieb 30.000.- Sk s tým, že konečná

splatnosť kartového rámca bola dňa 24.10.2006. Odporca sa teda dostal do omeškania s plnením svojho dlhu voči právneho predchodcovi navrhovateľa dňa 25.10.2006, trojročná premlčacia doba podľa § 101 Občianskeho zákonníka uplynula dňa 25.10.2009, a pokiaľ navrhovateľ podal návrh na začatie tohto konania dňa 21.02.2012 bol jeho návrh premlčaný. Uvedené skutkové zistenia súdu prvého stupňa považuje odvolací súd za správne, neboli účastníkmi tohto konania spochybnené.

Súd prvého stupňa po oboznámení sa s Dohodou o uzavretí splátkového kalendára a uznaní záväzku uzavretou medzi účastníkmi dňa 16.11.2010 dospel k záveru, že pôvodný dlh odporcu sa transformoval na dlh nový, ktorý ku dňu podania návrhu premlčaný nebol, keď na základe uvedenej dohody odporca uznal dlh, čo do dôvodu aj čo do výšky a potvrdil vedomosť o premlčaní dlhu.

Spornou skutočnosťou medzi účastníkmi zostala platnosť Dohody o uzavretí splátkového kalendára o uznaní záväzku zo dňa 16.11.2010.

Z Dohody o uzavretí splátkového kalendára a o uznaní záväzku zo dňa 16.11.2010 vyplýva, že odporca ako dlžník uznal čo do právneho dôvodu a výšky záväzok voči navrhovateľovi, ktorý vznikol na základe zmluvy uzavretej s pôvodným veriteľom I. I. a.s. vo výške 1.229,96 eur príslušenstva pohľadávky a nákladov na inkasné konanie vo výške 150 eur (bod 2 dohody). Z bodu 3 Dohody o uzavretí splátkového kalendára a o uznaní dlhu označeného ako „Forma splatenia záväzku“ vyplýva, že účastníci neuzavreli dohodu o mesačných splátkach, nebola určená ich výška ani dátum splátky (deň v mesiaci), ani dátum prvej splátky, pričom odporca sa zaviazal k úhrade príslušenstva pohľadávky vyplývajúceho zo zmluvy a narastajúcich úrokov z omeškania počas splácania s tým, že mu bude vyhotovený a zaslaný písomný splátkový kalendár s podrobným rozpisom splátok, ktoré zároveň berie na vedomie, že zaslaním tohto splátkového kalendára je len pre informačné účely a nemá vplyv na platnosť dohody. Súčasne mal odporca vyhlásiť, že má vedomosť o premlčaní dlhu a jeho následkoch (bod 3.1.). V prípade, že odporca nebude splácať svoj záväzok podľa dohodnutých splátok (žiadne splátky dohodnuté neboli) stane sa splatným celý zvyšok pohľadávky, a to prvým dňom nasledujúcim po splatnosti prvej neuhradenej splátky (bod 3.2).

Vzhľadom na uvedené znenie dohody o uzavretí splátkového kalendára a o uznaní záväzku zo dňa 16.11.2010 dospel odvolací súd k záveru, že rozhodnutie súdu prvého stupňa je predčasné. Súd prvého stupňa sa nedostatočne zaoberal skutkovými okolnosťami, za akých navrhovateľ mal dávať odporcovi podpisovať Dohodu o uzavretí splátkového kalendára a uznaní dlhu, ktorej platnosť odporca spochybňuje. Nevyhodnotil, či uvedená dohoda bola pripravená navrhovateľom vopred, vrátane znenia vyhlásenia o uznaní záväzku odporcom a vedomosti odporcu o premlčaní dlhu, či konanie navrhovateľa v súvislosti s podpisom tejto dohody nie je v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 4 ods. 8 Zák. č. 250/2007 Z. z. o ochrane spotrebiteľa, či navrhovateľ využitím mylných informácií nedosiahol uznanie dlhu v záujme predĺženia premlčacej doby, či odporca mal vôbec vedomosť a vôľu takéto vyhlásenie urobiť a či odporca takúto dohodu podpísal.

Je nesporné, že v prípade preukázania postupu navrhovateľa pri podpise uvedenej dohody v zmysle tvrdení vedľajšieho účastníka (pracovníci navštívili odporcu v jeho domácnosti za účelom dohody o splátkach dlhu, išlo o vynútenú návštevu, nebola podaná informácia, že dlh je premlčaný a ani o následkoch premlčania a uznania dlhu a pod) by bolo možné postup navrhovateľa považovať za nekalú obchodnú praktiku v zmysle § 8 ods. 4 Zák. č. 250/2007 Z. z., pričom takéto konanie by bolo možné považovať i za v rozpore s dobrými mravmi v zmysle § 3 ods. 1 Občianskeho zákonníka a predmetný úkon by bol neplatný v zmysle § 39 Občianskeho zákonníka. Takáto obchodná praktika by podstatne zasiahla do práv spotrebiteľa, pričom navrhovateľ by postupoval v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti.

Odvolací súd zdôrazňuje, že právny vzťah, ktorý existuje medzi navrhovateľom a odporcom je právnym vzťahom zo spotrebiteľskej zmluvy a na tento právny vzťah je potrebné aplikovať ustanovenia, ktoré upravujú právne vzťahy spotrebiteľského charakteru. Tieto ustanovenia je potrebné aplikovať aj na

právne úkony, ktoré bezprostredne nadväzujú na spotrebiteľskú zmluvu, a teda aj na právny úkon uznania dlhu. Je preto treba zistiť, či pri uzatváraní dohody o splátkovom kalendári a uznaní dlhu nedošlo k nekalej obchodnej praktike zo strany navrhovateľa, ktorá by bola v rozpore s požiadavkou odbornej starostlivosti a ktorá podstatne narušuje alebo môže narušiť ekonomické správanie priemerného spotrebiteľa vo vzťahu k výrobku alebo službe, ku ktorému sa dostane alebo ktorému je adresovaná. Javí sa, že umiestnenie textu o vedomosti o uznaní premlčaného dlhu odporcom do bodu 3 formulárovej dohody označeného ako „Forma splatenia záväzku“, ktorý nie je vyplnený (nie je dohodnutá výška splátky, dátum splátky, dátum prvej splátky) nasvedčuje tomu, že zo strany navrhovateľa došlo k porušeniu odbornej starostlivosti vo vzťahu k spotrebiteľovi, ktorá predpokladá osobitnú schopnosť a starostlivosť, ktorú možno rozumne očakávať od dodávateľa pri konaní vo vzťahu k spotrebiteľovi zodpovedajúca čestnej obchodnej praxi alebo všeobecnej dobrej viery uplatňovanej v jeho oblasti činností.

Úlohou súdu prvého stupňa bude vypočítať účastníkov konania na okolnosti uzavretia dohody o uzavretí splátkového kalendára a uznání dlhu zo dňa 16.11.2010, zaoberať sa i námietkami odvolateľa, že podpis na uvedenej dohode nie je jeho a jedná sa o podvod a podľa výsledkov dokazovania prípadne podrobiť uzavretie uvedenej dohody súdnej kontrole z hľadiska nekalých obchodných praktík a až následne vo veci samej i o trovách celého konania opätovne rozhodnúť.

Záverom odvolací súd poukazuje na skutočnosť, že odôvodnenie rozsudku súdu prvého stupňa nekorešponduje s jeho výrokovou časťou, keď v odôvodnení je síce uvedené, že návrhu bolo čiastočne vyhovené a vo zvyšnej časti bol návrh zamietnutý z dôvodu premlčania pôvodného dlhu, pričom vo výrokovej časti rozsudku výrok o zamietnutí časti návrhu absentuje.

Z týchto dôvodov krajský súd rozsudok okresného súdu zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie.

Súd prvého stupňa je viazaný právnym názorom odvolacieho súdu (§ 226 O.s.p.).

Rozhodnutie bolo senátom Krajského súdu v Trenčíne prijaté jednohlasne.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu odvolanie nie je prípustné.